

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 428.

106te Møde.

Lovsdagen den 22de Juni.

(Forts.)

Ordføreren (forts.): Den ærede Taler har yttret sig om den Fordærvelse, der skulde være bevirket ved Agitationen, navnlig med Hensyn til Landalmuen, men jeg maa opfordre ham til at bevise (Ja! Ja!), hvor denne fordærvelige Følge er indtraadt (Mange Stemmer: Ja! Ja!), jeg maa opfordre ham til at paavise og bevise disse fordærvelige Følger. (Barfod: Ellers er det kun tom Snak. Tschering: Det har kun været Modstand mod Egennytte. Formanden ringer med Kloffen.) Han har talt om, hvor farligt disse Sager ville være, i Særdeleshed dersom Enkelte maatte kaste sig over dem, maatte bemægtige sig dem, maatte lede slige Bevægelser, maatte lede dem, maatte for derved at faae høiere Betydning og dybere Indflydelse i Bondestanden. Jeg skal overlade til Thinget her at dømme, om hvad der berettiger, ja, om der er Noget, der berettiger den ærede Taler til i Anledning af det Forslag, der her foreligger og de Forhandlinger, som her ere foregaaede, og de Uttringer, her ere gjorte, til at komme med slige Uttringer, men jeg vil tilføie, at jeg haaber til Gud, at Folket i Almindelighed, og ikke blot Landalmuen, med ret levende Opmærksomhed vil følge, hvorledes de Love, vi her staae i Begreb med at vedtage, ville virke, og hvorledes de ville blive udforte, thi følger Folket dem ikke med spændt Opmærksomhed, controlleres og spores de ikke af Offentlighedens velgjørende Control, da turde det vel hende, at meget af deres bedste Virkninger ere borte. Jeg skal imidlertid ikke sige videre; jeg veed, der efter mig vil komme Talere, der yderligere ville anføre, hvad der i saa Henseende fortjener at anføres.

Sjerrild: Det har været og er endnu for mig af uendelig megen Vigtighed at faae den Lov fremmet, som her foreligger, saaledes at Afløsning af Pligtarbeidet for Huusmandene kunde finde Sted. Grundene, hvorfor jeg ønsker det, behøver jeg ikke at udtale, det er bekjendt nok, at Huusmandene lide en Indskrænkning; deres Midler til at erhverve deres Udkomme paa ved den Maade, hvorpaa Bedyrket for deres Huse eller Besiddelser nu præsteres, er meget skadelig for dem, og altsaa er det Grund nok for at Duffet næres. I Duffet om, snart at faae Afløsningen tilendebragt, ligger, at jeg nødtigt vil have, at vi skulle gaae længere fra det Udcast, som er kommen til os fra Landstinget, end det er nødvendigt, fordi, at jo flere Meningsforskjelligheder der komme frem, jo værre bliver det at faae Sagen endt. Hvad der fornemmeligen foreligger her i denne Paragraph, hvori Afvisgelse fra det indsendte Udcast viser sig, det er Districternes Størrelse. Jeg tillod mig ved Gaardmandshoverisagens Behandling at udtale min Mening om, at man ikke maatte gjøre Districterne for store. Den jamme Betragtning vedbliver jeg endnu; jo større Districterne ere, jo flere Sager faaer Formanden at behandle, og jo værre bliver det for ham at overkomme dem; det vil altsaa tage længere Tid, inden han kan blive færdig med dem. Hele denne Betragtning gjør sig saameget mere gjældende her, naar det viser sig, at Udvalgets Fleertal endog saa vilde, at en og samme Formand skulde behandle baade Gaardmandshoverisagerne og Huusmandshoverisagerne. Jeg troer, efter den Erfaring, jeg har, at det vil være meget ondt for en Mand at overkomme alle de Sager af den Natur, som ville blive ham paalagte, især naar man seer hen til, at det staaer enhver Huusmand frit for, for sig at begjære Afløsning. Fremdeles vil det ogsaa, naar Aflosningsdistrictern